

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Інститут модернізації змісту освіти МОН України
Інститут промислових та бізнес технологій (ІПБТ)
Українського державного університету науки і технологій (УДУНТ), м. Дніпро
Українська асоціація управління проектами «УКРНЕТ», м. Київ
Науково-дослідний інститут інтелектуальної власності (НДІВ)
Національної академії правових наук України (НАПрН України), м. Київ
Київський національний університет імені Тараса Шевченка, м. Київ
Національний технічний університет України «Харківський політехнічний інститут»
Національний технічний університет України «Київський політехнічний
університет імені Ігоря Сікорського», м. Київ
Одеський національний морський університет (ОНМУ), м. Одеса
Честоховський політехнічний університет, Польща
Uniwersytet Warszawski, Warszawa, Polska Rzeczpospolita, Польща;
Вища економіко-гуманітарна школа (WSEH) м. Бельсько-Бяла, Польща
Вища школа управління охороною праці в місті Катовіце, (WSZOP), Польща
Університет в Мішкольце, Угорщина
Інститут підвищення кваліфікації, Будапешт, Угорщина
Вища школа менеджменту у Варшаві, (WSM), Польща
Astana IT University, Kazakhstan
за підтримки:
Центр Українсько-європейського наукового співробітництва
Видавничий дім «Гельветика»
Дніпропетровський науково-дослідний експертно-криміналістичний центр МВС України
Юридична компанія «ЮРСЕРВІС», м. Дніпро

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ **за матеріалами**

V Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції
МІСТ «КИЇВ-ДНІПРО»
«УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТАМИ. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПРОЄКТНОГО ТА
НЕЙПРОМЕНЕДЖМЕНТУ, ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ УПРАВЛІННЯ,
ТЕХНОЛОГІЙ СТВОРЕННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ ОБ'ЄКТІВ ПРАВА
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ, ТРАНСФЕР ТЕХНОЛОГІЙ»,
23-24 березня 2023 р.

ДНІПРО
ЮРСЕРВІС
2023

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

за матеріалами

V Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції

МІСТ «КИЇВ-ДНІПРО»

**«УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТАМИ. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПРОЄКТНОГО ТА
НЕЙРОМЕНЕДЖМЕНТУ, ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ УПРАВЛІННЯ,
ТЕХНОЛОГІЙ СТВОРЕННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ ОБ'ЄКТІВ ПРАВА
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ, ТРАНСФЕР ТЕХНОЛОГІЙ»,**

23-24 березня 2023 р.

**ДНІПРО
ЮРСЕРВІС
2023**

УДК 005.8:[005.3+004.9+347.77]

Конференція запроваджена МОН України, лист Інституту модернізації змісту освіти МОН України № 21/08-53 від 19.01.2023 року у розділі III. Інтернет-конференції за № 6 у переліку.

Матеріали публікуються за оригіналами, наданими авторами.
Претензії до організаторів не приймаються.

Головний редактор д.т.н., проф. Петренко В.О.
Науковий редактор д.т.н., проф. Молоканова В.М.
Науковий редактор к.т.н., доц. Дорожко Г.К.

«УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТАМИ. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПРОЄКТНОГО ТА НЕЙРОМЕНЕДЖМЕНТУ, ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ УПРАВЛІННЯ, ТЕХНОЛОГІЙ СТВОРЕННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ ОБ'ЄКТІВ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ, ТРАНСФЕРУ ТЕХНОЛОГІЙ»: збірник наукових праць за матеріалами V Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції (23-24 березня 2023 р.). УДУНТ, УКРNET, НДІВ НАПрН України, Дніпро: Юрсервіс, 2023. 730 с.

У збірнику наукових праць наведені матеріали V Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Управління проєктами. Перспективи розвитку проєктного та нейроменеджменту, інформаційних технологій управління, технологій створення та використання об'єктів права інтелектуальної власності, трансферу технологій». Збірник наукових праць становить інтерес для наукових працівників, викладачів, фахівців з інтелектуальної власності та управління проєктами, а також студентів.

УДК 005.8:[005.3+004.9+347.77]

- © Український державний університет науки і технологій, 2023
- © Українська асоціація управління проєктами, 2023
- © Науково-дослідний інститут інтелектуальної власності
Національної академії правових наук України, 2023
- © Колектив авторів збірника, 2023

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

- ПРОЙДАК Ю.С.** – голова, доктор технічних наук, професор, проректор з наукової роботи Українського державного університету науки і технологій (УДУНТ);
- БУШУЄВ С.Д.** – співголова, президент Української асоціації управління проектами «УКРНЕТ», доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри управління проектами Київського Національного університету будівництва та архітектури;
- ДОРОШЕНКО О.Ф.** – співголова, канд. юридичних наук, директор Науково-дослідного інституту інтелектуальної власності НАПрН України;
- ПЕТРЕНКО В.О.** – заступник голови, доктор технічних наук, професор, в.о. завідувача кафедри інтелектуальної власності та управління проектами УДУНТ, модератор конференції;
- ДОРОЖКО Г.К.** – заступник директора НДІВ НАПрН України, кандидат технічних наук, доцент, модератор конференції;
- МОЛОКАНОВА В.М.** – доктор технічних наук, професор кафедри системного аналізу та управління Національного технічного університету «Дніпровська політехніка»; модератор конференції;
- КОРОГОД Н.П.** – кандидат педагогічних наук, професор, професор кафедри інтелектуальної власності та управління проектами УДУНТ;
- ВІХЛЯЄВ М.Ю.** – доктор юридичних наук, професор, директор Центру Українсько-європейського наукового співробітництва;
- ПЕРЕРВА П.Г.** – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри економіки бізнесу НТУ «Харківський політехнічний інститут», професор університету в Мішкольце (Угорщина), модератор конференції;
- КОБЄЛЄВА Т.О.** – доктор економічних наук, професор, професор кафедри економіки бізнесу НТУ «Харківський політехнічний інститут» модератор конференції;
- ЗАВГОРОДНЯ О.О.** – доктор технічних наук, професор, професор кафедри міжнародна економіка і соціально-гуманітарні дисципліни ІПБТ УДУНТ;
- ЛАПКІНА І.О.** – доктор економічних наук, професор, завідувачка кафедри управління логістичними системами і проектами Одеського національного морського університету;
- КОЗЕНКОВ Д.С.** – кандидат економічних наук, професор, завідувач кафедри управління та адміністрування УДУНТ;
- ЮРЧИШИН О.Я.** – кандидат технічних наук, доцент, директор Департаменту інновацій та трансферу технологій НТУ України «КПІ імені Ігоря Сікорського»;

ЗМІСТ

УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТАМИ ТА ПРОГРАМАМИ

S. BUSHUYEV, N. BUSHUIEVA, D. BUSHUIEV, V. DUSHUIEVA INSPIRATIONAL PROJECT MANAGEMENT IN THE CIRCULAR ECONOMY ENVIRONMENT.....	19
V.O. CHEREPANOVA, O.I. PODREZ, P.G.PERERVA MANAGEMENT OF INTERNATIONAL PROJECTS USING THE AGILE METHOD.....	25
M.YU.GLIZNUTSA, I.V.DOLYNA, P.G.PERERVA FEATURES OF THE IMPLEMENTATION OF AN INNOVATIVE PROJECT.....	31
U.YU.HARNA, T.O.KOBIELIEVA, P.G.PERERVA PRICE EFFICIENCY OF THE IMPLEMENTATION OF A STRATEGIC PROJECT FOR A TRANSPORT ENTERPRISE.....	36
TETIANA HILORME STAKEHOLDER MODEL IN THE MANAGEMENT OF ENERGY EFFICIENCY PROJECTS.....	42
O.O. KHODYRIEVA, V.G.DYUZHEV, P.G.PERERVA RISK RESEARCH USING THE INTERNATIONAL AGILE PROJECT MANAGEMENT METHODOLOGY.....	47
A.V.KOSENKO, P.G.PERERVA THE ROLE OF INNOVATION IN THE PROJECTMANAGEMENT FARM.....	52
D.YU.KRAMSKOY, D.O. POBEREZHNYI, P.G.PERERVA FEATURES OF TASKS MANAGERA INNOVATION AND INFORMATION.....	56
K.S. MEKHOVYCH, E.S.MEKHOVYCH, P.G.PERERVA METHODOLOGICAL ESSENCE OF THE INNOVATIVE PROJECT.....	61
I.O.NOBYK, S.A.MEKHOVYCH, P.G.PERERVA RULES FOR SUCCESSFUL MANAGEMENT OF GLOBAL INTERNATIONAL INNOVATION PROJECTS.....	66
VARVARA PITERSKA DEVELOPMENT OF RISK MANAGEMENT MECHANISMS IN PROJECTS OF FREIGHT FORWARDING.....	72

ДОРОЖКО Г.К., ПЕТРЕНКО В.О., ВИБОРОВА Ж.Ю. ЗАХИСТ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ У СФЕРІ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ.....	396
ДРОБОТЯ Я.А., ДОРОШЕНКО О.О. ЦИФРОВІ ІННОВАЦІЇ В ДЕРЖАВІ ТА БІЗНЕСІ – АКСЕЛЕРАТОР ФІНАНСОВОГО РИЗИКУ.....	403
ЗАВ'ЯЗУН О.С. (науковий керівник, проф. КОДИНЕЦЬ А.О.) ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ТРАНСФЕРУ ТЕХНОЛОГІЙ В ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ.....	406
ІВАНОВ П.В. ФІРМОВІ ШРИФТИ ЯК ЗАСІБ ІДЕНТИФІКАЦІЇ УЧАСНИКІВ ЦИВІЛЬНИХ ПРАВОВІДНОСИН.....	412
КІРІН Р.С., ХОМЕНКО В.Л. ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНІ ПЕРСПЕКТИВИ НАЦІОНАЛЬНОГО ІР-ЗАКОНОДАВСТВА.....	418
КОБЄЛЄВА А.В. ПРОБЛЕМИ КОМЕРЦІАЛІЗАЦІЇ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В УКРАЇНІ.....	429
КОРОГОД Н.П., НОВОРОДОВСЬКА Т.С. СТРАТЕГІЧНІ ПІДХОДИ В УПРАВЛІННІ ІННОВАЦІЙНИМИ ПРОЄКТАМИ.....	435
ЛОЗОВА О.В. ІННОВАЦІЙНИЙ МАРКЕТИНГ В ГЛОБАЛЬНІЙ ЕКОНОМІЦІ.....	444
МАКАРИШЕВА Т.С., СЛОБОДЯНИК Ю.Ю. ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ОБ'ЄКТАМИ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ.....	448
МАСЛАК М.В. ПРОБЛЕМИ МЕТОДИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗРАХУНКІВ ЕФЕКТИВНОСТІ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ.....	453
МАСЛАК М.В. ДО ПИТАННЯ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ НА ПІДПРИЄМСТВАХ.....	458
ОГРЕНИЧ Ю.О., СОЛОНЕНКО І.Р. ОСОБЛИВОСТІ РЕКЛАМИ В УМОВАХ ВОЄННОГО	

СТРАТЕГІЧНІ ПІДХОДИ В УПРАВЛІННІ ІННОВАЦІЙНИМИ ПРОЄКТАМИ

Н.П. КОРОГОД, канд.пед.наук, професор,

Т.С. НОВОРОДОВСЬКА, канд.біол.наук, доцент,

кафедра інтелектуальної власності та управління проектами

Українського державного університету науки і технологій (м. Дніпро)

У статті розкриваються особливості застосування стратегічних підходів в управлінні інноваційними проектами, що ґрунтуються на максимально повному виявленні взаємозалежних цілей всіх учасників проекту, головні з яких сформульовані в явному виді в концепції та місії інноваційного проекту, й на тому, що ефективно створений портфель інноваційних проектів на підприємстві формує його стратегії поведінки в сучасних ринкових умовах. Інновації зумовлюють економічну й соціальну вигоду, але за умов формування дієвої системи стратегічного управління. Особливістю інноваційних проектів є те, що об'єкти права інтелектуальної власності можуть бути створені як в процесі розробки проекту, в процесі його реалізації, бути при цьому прямим, чи непрямим його результатом, так й поза проектом. Наявні об'єкти інтелектуальної власності можуть стати вагомим інструментом на шляху реалізації фінансової стратегії, спрямованої на збільшення активів підприємства. Інноваційні проекти можуть формуватися як у складі науково-технічних програм, вирішуючи конкретну проблему на пріоритетних напрямках розвитку науки і техніки.

Ключові слова: стратегічні підходи, інноваційні проекти, управління, інноваційна діяльність, цілі, об'єкти інтелектуальної власності, стратегія.

The article reveals the peculiarities of applying strategic approaches to the management of innovation projects, based on the fullest possible identification of the interdependent goals of all project participants, the main ones of which are explicitly formulated in the concept and mission of the innovation project, and the fact that an effectively created portfolio of innovation projects at an enterprise forms its strategy of behaviour in modern market conditions. Innovation brings economic and social benefits, but only if an effective strategic management system is in place. The peculiarity of innovative projects is that intellectual property rights can be created both in the process of project development and in the process of its implementation, and can be a direct or indirect result of the project, or outside the project. Existing intellectual property can be an important tool in the implementation of a financial strategy aimed at increasing the company's assets. Innovative projects can be formed as part of scientific and technical programmes, solving a specific problem in the priority areas of science and technology development.

Keywords: strategic approaches, innovation projects, management, innovation activity, goals, intellectual property objects, strategy.

В умовах формування у провідних країнах світу нової економіки, що базується на новітніх досягненнях науки і технологіях, головним джерелом економічного зростання стають не так природні і матеріальні ресурси, як ідеї та

інновації. Здатність генерувати і впроваджувати досягнення науково-технічного прогресу стає одним із найголовніших факторів забезпечення конкурентоспроможності сучасних організацій і підприємств. Наука перетворилася на специфічну сферу товарного виробництва, що виробляє специфічний і дуже дорогий товар — інноваційний проєкт, що містить об'єкти права інтелектуальної власності [1]. Сьогодні інновації зумовлюють економічну й соціальну вигоду, але за умов формування дієвої системи стратегічного управління. Впроваджуються нові моделі економічних відносин як в державі, так і на підприємстві. Щоб вижити в конкурентній боротьбі, потрібно розробляти конкурентоспроможні товари, інноваційні технології та проєкти.

В економіку сучасної України інтенсивно входить відносно нова для неї концепція управління проєктами (Project Management). Основу цієї концепції складає погляд на проєкт як на цілеспрямовану зміну вихідного стану кожної (не обов'язково соціотехнічної) системи, пов'язану з витратою часу і засобів. А процес цих змін, здійснюваних за заздалегідь розробленими правилами у рамках бюджету і тимчасових обмежень, — це управління проєктами. До даного часу управління проєктами стало визнаною у всіх розвинутих країнах методологією інвестиційної діяльності, частиною якої є і нововведення [2].

Управління проєктом як форма підприємницької діяльності означає, що управління рухом фінансовими й грошовими потоками, а також взаємовідносинами учасників проєкту не може бути чисто бюрократичним, адміністративним актом. Управління проєктом як форма підприємництва припускає використання наукових основ управління.

Суть управління проєктом як здійснення підприємницької діяльності виражають цілі проєкту. Замовник, підрядник і треті сторони в ході виконання проєкту переслідують безліч взаємозалежних (у тому числі взаємовиключних) цілей, головні з яких сформульовані в явному виді в концепції проєкту й контрактної документації. Максимально повне виявлення цілей всіх учасників проєкту та їхнє чітке формулювання — одне з найважливіших завдань керівника проєкту, тому що від цього може залежати

загальний успіх. Ефективно створений портфель інноваційних проєктів на підприємстві формує його стратегії поведінки в сучасних ринкових умовах (рисунок 1) [3].

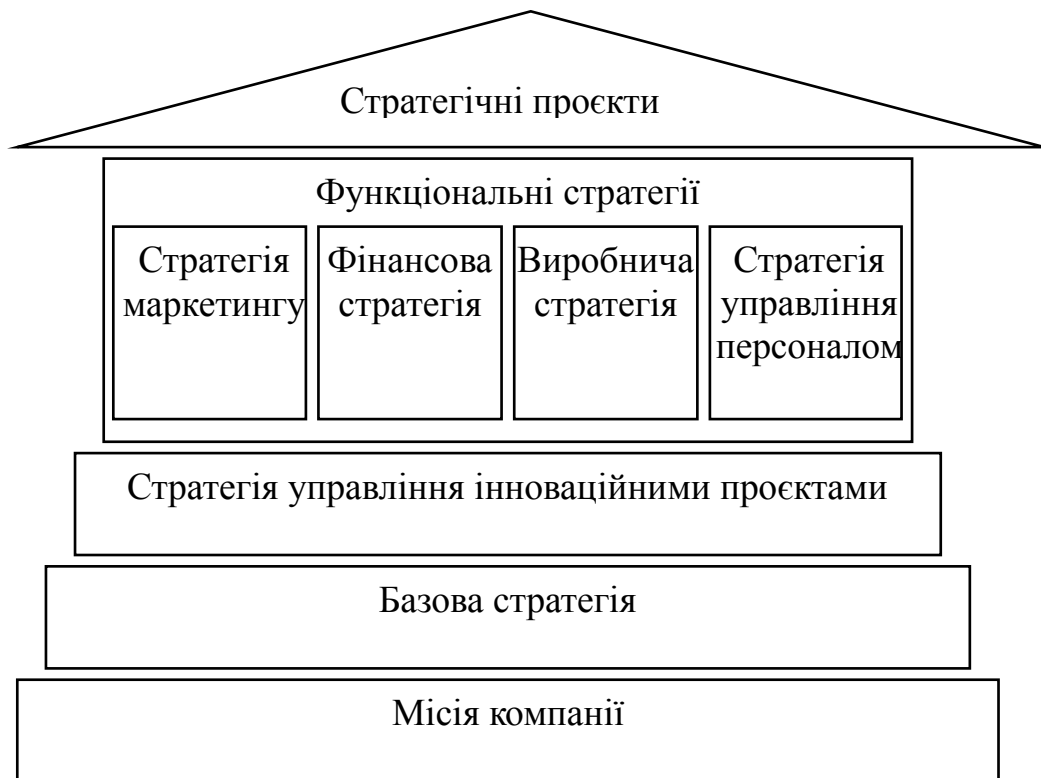

Рисунок 1 – Взаємозв'язок стратегій проєктно-орієнтованої організації

Отже, стрижнем будь-якого стратегічного управління підприємством є його базова стратегія. Вибір базової стратегії є прерогатива керівництва підприємства. Керівництво, оцінюючи й аналізуючи отриману на попередніх кроках інформацію, приймає остаточне рішення. У рамках обраної базової стратегії можливі стратегічні альтернативи [3]. Так, зокрема, наявність портфелю розроблених проєктів, чітких правил його постійного оновлення та наявність правової охорони на перспективні складові інноваційних розробок і проєктів дозволяє будувати свою ефективну маркетингову стратегію. А наявні об'єкти інтелектуальної власності можуть стати вагомим інструментом на шляху реалізації фінансової стратегії, спрямованої на збільшення активів підприємства.

Водночас, існує проблема фінансування та інвестицій в інноваційні проєкти. Цю проблему, частково, держава могла б вирішити шляхом

податкового стимулювання інноваційної діяльності, для чого потрібне певне законодавче забезпечення. На сьогодні це питання залишається не достатньо врегульованим. Серед проблем стратегічного управління слід виділити й те, що в Україні необхідно прискорити темпи переведення вітчизняної економіки на інноваційний шлях розвитку, створення розгалуженої інноваційної інфраструктури [2]. Необхідна підготовка нової категорії фахівців - управлінців інноваційними проєктами. Також має велике значення залучення інвестицій до інноваційних проєктів. Адже ефективність застосування методів управління в основному залежить від рівня кваліфікації керівних кадрів, що зумовлює потребу систематичної і цілеспрямованої підготовки та повсякденного використання всіх зазначених напрямів впливу на колектив і окремих людей.

Як форма цільового управління інноваційною діяльністю інноваційний проєкт являє собою складну систему взаємообумовлених і взаємопов'язаних за ресурсами, термінами і виконавцями заходів, спрямованих на досягнення конкретних цілей (завдань) на пріоритетних напрямках розвитку науки і техніки. Як процес здійснення інновацій — це сукупність виконуваних у визначеній послідовності наукових, технологічних, виробничих, організаційних, фінансових і комерційних заходів, що приводять до інновацій. При цьому розуміється, що інноваційний проєкт - це система взаємопов'язаних цілей і програм їхнього досягнення, що являють собою комплекс науково-дослідних дослідно-конструкторських, виробничих, організаційних, фінансових, комерційних й інших заходів, відповідним чином організованих, оформлених комплектом проєктної документації і забезпечуючих ефективне вирішення конкретного науково-технічного завдання (проблеми), вираженого в кількісних показниках і приводить до інновації.

До основних елементів інноваційного проєкту відносяться:

- однозначно сформульовані цілі і завдання, що відображають основне призначення проєкту;

- комплекс проектних заходів щодо вирішення інноваційної проблеми і реалізації поставлених цілей;

- організація виконання проектних заходів, тобто ув'язування їх з ресурсами і виконавцями для досягнення цілей проекту в обмежений період часу й у рамках заданої вартості і якості;

- основні показники проекту (від цільових — з проекту в цілому, до часткових— з окремих завдань, тем, етапів, заходів, виконавців), у тому числі показники, що характеризують його ефективність.

Інноваційні проекти можуть формуватися як у складі науково-технічних програм, реалізуючи завдання окремих напрямків (завдань, розділів) програми, так і самостійно, вирішуючи конкретну проблему на пріоритетних напрямках розвитку науки і техніки. Формування інноваційних проектів для вирішення найважливіших науково-технічних проблем (завдань) забезпечує:

- комплексний, системний підхід до вирішення конкретного завдання (мети науково-технічного розвитку);

- кількісну конкретизацію цілей науково-технічного розвитку і строге відображення кінцевих цілей і результатів проекту в управлінні інноваціями;

- безупинне наскрізне управління процесами створення, освоєння, виробництва і споживання інновацій;

- обґрунтований вибір шляхів найбільш ефективної реалізації цілей проекту;

- збалансованість ресурсів, необхідних для реалізації інноваційного проекту;

- міжвідомчу координацію й ефективне управління складним комплексом робіт із проекту.

Різноманіття можливих цілей і завдань науково-технічного розвитку визначає і розмаїтість видів інноваційних проектів. Загальноприйнятої класифікації їх не існує. Та все ж доцільно класифікувати інноваційні проекти за такими ознаками, як період реалізації проекту, характер цілей проекту, вид потреби, що задовольняється, тип інновацій і рівень прийнятих рішень [2]. У

залежності від часу, затрачуваного на реалізацію проєкту і досягнення його цілей, інноваційні проєкти можуть бути розділені на: довгострокові (більше 5 років); середньострокові (від 3 до 5 років); короткострокові (менше 3-х років). Окремі трактування поняття «інноваційний проєкт» наведено нами в таблиці 1.

Таблиця 1 - Визначення поняття «Інноваційний проєкт»

Визначення поняття	Джерело
- як форма цільового управління інноваційною діяльністю інноваційний проєкт являє собою складну систему взаємообумовлених і взаємопов'язаних за ресурсами, термінами і виконавцями заходів, спрямованих на досягнення конкретних цілей (завдань) на пріоритетних напрямках розвитку науки і техніки	[2]
- як процес здійснення інновацій - це сукупність виконуваних у визначеній послідовності наукових, технологічних, організаційних, фінансових і комерційних заходів, що приводять до інновацій	
- це система взаємопов'язаних цілей і програм їхнього досягнення, що являють собою комплекс науково-дослідних, дослідно-конструкторських, організаційних, фінансових, комерційних й інших заходів, відповідно організованих, оформлених комплектом проєктної документації, що забезпечують ефективне вирішення конкретного науково-технічного завдання (проблеми), вираженого в кількісних показниках і приводить до інновації	
- можуть формуватися як у складі науково-технічних програм, реалізуючи завдання окремих напрямків (завдань, розділів) програми, так і самостійно, вирішуючи конкретну проблему на пріоритетних напрямках розвитку науки і техніки	
- особливістю інноваційних проєктів є те, що об'єкти права інтелектуальної власності можуть бути створені як в процесі розробки проєкту, в процесі його реалізації, бути при цьому прямим, чи непрямим його результатом, так й поза проєктом	[4]
- це процес прийняття і реалізації управлінських рішень, пов'язаних з визначенням цілей, організаційної структури, планування заходів і контролем над ходом їхнього виконання, спрямованих на реалізацію інноваційної ідеї.	[5]

За видом інноваційний проєкт може бути орієнтований на існуючі потреби чи на створення нових. Класифікація інноваційних проєктів за типом інновацій допускає розподіл їх на:

- введення нового (радикального) чи удосконаленого продукту;
- введення нового чи удосконаленого методу виробництва;
- створення нового ринку;
- освоєння нового джерела постачання сировини чи напівфабрикатів;
- реорганізація структури управління.

Можна виділити три аспекти розгляду змісту інноваційного проєкту:

- за стадіями інноваційної діяльності;
- за процесом формування і реалізації;
- за елементами організації.

Взагалі, управління проєктом відбувається відповідно його життєвого циклу, який умовно розбивають на фази та стадії. При розгляді інноваційних проєктів враховують, що у їх складі можуть бути результати інтелектуальної діяльності – об'єкти інтелектуальної власності (ОІВ), і цей факт лише зараз все більше починають розглядати як основу для успішного розвитку бізнесу, як інтелектуальний капітал компаній. Накопичення цього потенціалу сприятиме збільшенню вартості компаній, підвищенню ефективності їх господарської діяльності та конкурентоспроможності на ринку інноваційних продуктів.

Отже, інноваційний проєкт охоплює всі стадії інноваційної діяльності, пов'язаної з трансформацією науково-технічних, ідей у новий чи удосконалений продукт, впроваджений на ринку, у новий чи удосконалений технологічний процес, використаний у практичній діяльності або в новий підхід до соціальних послуг. Управління інноваційними проєктами можна розглядати з трьох позицій: як систему функцій; як процес прийняття управлінських рішень; як організаційну систему. Управління інноваційними проєктами повинно ґрунтуватися на сукупності науково обґрунтованих і перевірених практикою принципів. При цьому, інноваційні процеси протікають під сильним впливом невизначених факторів, які необхідно враховувати в процесі управління.

Як вже йшлося раніше, в процесі розробки та реалізації інноваційного проєкту, та і поза ними, можуть бути створені об'єкти права інтелектуальної власності. Прикладом цього може служити діяльність закладів вищої освіти або

науково-дослідних інститутів. Під прямим результатом слід розуміти отримання об'єкта права інтелектуальної власності в якості продукту проекту, тобто результату, що був запланований в ініційованому проекті. Непрямий результат – це створення об'єкту права інтелектуальної власності, як побічного продукту проекту. Дуже часто в проектах зустрічається обидва результати. Але в таких проектах існують ще об'єкти, які не набувають правового статусу, тобто на них не оформлюють юридичних прав. Це також результати інтелектуальної діяльності людини, але вони не є об'єктами права інтелектуальної власності. Виникає питання, як класифікувати такі об'єкти та чи важливо враховувати їх у проектній діяльності.

Важливо чітко розрізнити продукти інтелектуальної діяльності учасників проекту та об'єкти права інтелектуальної діяльності, які створюються в проекті чи використовуються під час його реалізації [4]. Незалежно від того, чим є об'єкти права інтелектуальна власність в проекті, продуктом чи ресурсом проекту для створення певного продукту, її життєвий цикл більше ніж життєвий цикл проекту. Якщо розглядати інтелектуальну власність як кінцевий продукт проекту, то її життєвий цикл розпочинається коли зароджується ідея, яку планується реалізувати протягом виконання проекту, прикладом є наукові проекти.

Підсумовуючи зазначимо, що складні задачі, які ставить перед собою українська держава у реформуванні економіки на ринкових засадах, у перетворенні соціальних умов життя громадян згідно з стандартами розвинених країн, вимагають нових підходів і рішень в управлінні і регулюванні економікою, зокрема, впровадження на всіх її рівнях принципів, методів і технологій інноваційно-проектного управління. Світовий досвід підтверджує, що саме управління інноваційними проектами на підприємствах дозволило багатьом країнам вирішувати найскладніші проблеми розбудови, відтворення, задачі перехідного характеру в умовах жорстко обмежених фінансових, матеріальних ресурсів, часу тощо. На успішність зазначених процесів впливає

застосування стратегічних підходів до здійснення управління інноваційними проектами на всіх рівнях.

Література

1. Інвестиційний менеджмент та оцінка проектів (роздавальний матеріал). Матеріали навчальних семінарів вихідного для СЕУМЕ для українських викладачів економіки та бізнесу. – К.: 2000. – 120 с.

2. Ілляшенко С.М. Управління інноваційним розвитком: проблеми, концепції, методи: Навчальний посібник. – Суми: ВТД „Університетська книга”, 2003. – С. 278.

3. Корогод Н.П. Менеджмент: завдання до практичних занять. Частина I. Навчальний посібник. – Дніпропетровськ: НМетАУ, 2007. – 66 с.

4. Власність інтелекту (збірник статей) / Л.Й. Глухівський. – К.: Державний департамент інтелектуальної власності, 2002. – 140 с.

5. Висящев В.А. Методика построения и использования профилей жизненного цикла проектов // *Управління проектами та розвиток виробництва*. — 2002. — №1(3). — С. 82-96.

Наукове видання

**УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТАМИ. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПРОЄКТНОГО ТА
НЕЙПРОМЕНЕДЖМЕНТУ, ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ УПРАВЛІННЯ,
ТЕХНОЛОГІЙ СТВОРЕННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ ОБ'ЄКТІВ ПРАВА
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ, ТРАНСФЕРУ ТЕХНОЛОГІЙ**

**ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ
ЗА МАТЕРІАЛАМИ
V Міжнародної науково-практичної
інтернет-конференції
(23-24 березня 2023 року)
Київ-Дніпро**

Головний редактор д.т.н., проф. Петренко В.О.
Науковий редактор д.т.н., проф. Молоканова В.М.
Науковий редактор к.т.н., доц. Дорожко Г.К.

Видавець ТОВ «ЮРИДИЧНА КОМПАНІЯ «ЮРСЕРВІС»
49000, м. Дніпро,
вул. Воскресенська, буд. 39
Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до Державного реєстру видавців, виготовлювачів і розповсюджувачів
видавничої продукції
ДК № 6550 від 20.12.2018